

den arkæologiske kulturarv. Det drejer sig navnlig om registrering af arkæologiske fundsteder og fortidsminder, mulighed for at frede, evt. erhverve, arealer af særlig arkæologisk betydning og om offentlig indsats for bevaring og vedligeholdelse af fortidsminder på stedet.

Det skal sikres, at der er pligt til at anmelde fund til myndigheder, samt at arkæologiske undersøgelser kun må udføres efter tilladelse af den kompetente myndighed og under overholdelse af en række faglige mindstekrav. Konventionen kræver endvidere, at der er procedurer, der sikrer, at arkæologien indgår i den fysiske planlægning og i bygge- og anlægssager. Det skal også sikres, at offentligheden får adgang til et passende udvalg af fortidsminder.

Endelig indeholder konventionen krav om deltagelse i internationalt samarbejde, bl.a. med henblik på imødegåelse af ulovlige udgravninger og/eller ulovlige overdragelser af arkæologiske fund.

En ratifikation af konventionen medfører ikke som sådan økonomiske eller administrative konsekvenser og den har heller ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Konventionens bestemmelser om internationalt samarbejde med henblik på at hindre overdragelse af ulovligt udgravede eller stjålne og ulovligt udførte arkæologiske fund er i overensstemmelse med Rådsk Direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra et medlemslands område (gennemført i dansk lovgivning ved lov nr. 1104 af 22. december 1993). Konventionen berører i øvrigt ikke forhold, hvor EU har kompetence. Konventionen indeholder en bestemmelse om, at EU kan tilbydes at tiltræde konventionen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 33 og bemærkningerne hertil.

Maltakonventionen henhører ressortmæssigt under miljø- og energiministeren.

Forhold omfattet af konventionen er underlagt Færøernes og Grønlands selvstyre. Der er ved underskrivelsen taget ratifikationsforbehold for Færøernes og Grønlands tiltræden af konventionen. Selvstyremyndighederne vil blive kontaktede med henblik på stillingtagen til ratifikation af konventionen i de respektive geografiske områder

Til stk. 2.

Bestemmelsen er en omformulering af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 1. Bestemmelsen fastslår, at der er pligt til at standse et jordarbejde, såfremt det berører den arkæologiske kulturarv, at fundet straks skal anmeldes til kulturministeren eller det nærmeste statslige eller statsanerkendte kulturhistoriske muse-

um, der varetager et arkæologisk ansvarsområde, og at fundne genstande skal afleveres efter anmodning, såfremt de ikke er omfattet af lovforslagets § 30 om danefæ. Her tænkes på fundne genstande, som udgør en del af det fortidsminde, jordarbejdet berører.

Såfremt kulturministeren eller det pågældende kulturhistoriske museum anmoder om genstanden, forudsættes det, at denne vil indgå i vedkommende statslige eller statsanerkendte museums samling, uden at der betales godtgørelse.

Jordarbejderne kan antage meget forskellig karakter. En ofte forekommende situation vil være, at fortidsminder fremkommer ved dybdepløjning i landbruget eller ved skovrejsning. Andre situationer kan være fund af fortidsminder under entreprenørarbejder ved grundudgravninger til bygninger eller ved vejarbejder, råstofindvinding, rørlægninger i forbindelse med forsyningsvirksomhed mv.

Det er forudsat, at den der forestår jordarbejdet udviser almindelig agtpågivenhed, og at arbejdet standses, såfremt der fremkommer knoglemateriale, genstande, potteskår, metalgenstande eller lignende, som ikke umiddelbart kan identificeres eller henregnes til vor egen tid. Såfremt der fremkommer sådanne genstande, må det påregnes, at den, der udfører jordarbejdet, underretter den anlægsansvarlige (fx bygherren) og straks tilkalder det nærmeste kulturhistoriske museum med henblik på en umiddelbar vurdering af, om der er tale om dele af den arkæologiske kulturarv.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på »Almindelige Betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed (AB 92)«, der finder anvendelse i tilknytning til aftaler om arbejder og leverancer i bygge- og anlægssektoren. Det fremgår blandt andet heraf, at en entreprenør straks skal anmelde fund af fortidsminder til rigsantikvaren og bygherren, og at arbejdet skal standses i det omfang, det berører fortidsmindet.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er en omformulering af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2. Bestemmelsen fastslår, at kulturministeren har ansvaret for beslutningen om, at et jordarbejde skal standses, indtil der er foretaget en arkæologisk undersøgelse, eller indtil spørgsmålet om erhvervelse efter stk. 8 er afgjort. Senest 1 år efter, at anmeldelsen er modtaget, kan arbejdet genoptages, medmindre kulturministeren har afgivet indstilling om erhvervelse af fortidsmindet efter stk. 8.

Det er forudsat, at der i hvert tilfælde skal foretages en faglig vurdering af, hvorvidt et fortidsminde har en så væsentlig kulturhistorisk værdi, at der skal gen-